

Snowcross-radan kunnossapito-ohje

Lumi

Radalla tulee olla tampattua lunta keskimäärin vähintään 50cm. Radan leveys tulee olla vähintään 12 m. Sääntökirja vaatii min. 10m, mutta radasta on syytä tehdä reilusti leveämpi, koska rata kapenee aina kisan/harjoittelun aikana.

Lumen määrä voi vaihdella radan eri kohdissa seuraavasti:

Maapohjaiset hyppyrit:

Hyppyreiden laella ei tarvita paljoa lunta, koska niistä yleensä hypätään yli. 10-20cm riittää hyppyrin laelle.

Samoin hyppyreiden alastulokohdissa ei erityisen paksua kerrosta tarvita, jottei niihin muodostu vaarallisia ”vastapatteja”. 30cm riittää alastulokohtiin.

Suorat:

Suorilla kannattaa olla niin paljon lunta kuin mahdollista, jotta ns. ”ajopattia” syntyisi luonnostaan. Suorilla olisi hyvä olla lunta 70-100cm.

Mutkat:

Mutkissa 50cm lumipatja on riittävä.

Tampparin käyttö

Snowcross-radan tärkein asia on se, että lumi olisi pehmeää, eikä kiinteäksi jäätynyttä.

Jos pinta jäätyy liian kovaksi, ei kumimattoinen moottorikelkka riko jäätynyttä pintaa, vaan paksu lumikerros vain liippautuu kovaksi ja liukkaaksi. Tähän jäätyneeseen ”lumikanteen” tulee sitten ohjausrautojen hakkaamina helposti teräviä reikiä ja ne ovat vaarallisia.

Jäätymistä voidaan estää esim. siten, että vältetään tampparin peräjyrsimen käyttöä. Sitä ei tarvita välttämättä lainkaan. Jyrsintä käytettäessä muodostuu radan pinta erittäin tasaiseksi ja n. 10cm matkalta hienoksi puuterilumeksi. Kun tulee pakkasyö, tämä jyrsitty pintakerros jäätyy.

Siksi olisikin järkevää, ettei peräjyrsintä käytettäisi lainkaan tai ainakin radan pinta rikottaisiin tampparin teloilla jyrsimellä tehdyn huollon jälkeen.

Jos radan huollossa käytetään peräjyrsintä, tulee tampparilla ajaa AINA radan kiertosuuntaa vastaan. Tämä siksi, että hyppyreiden ylityksissä pitkä tamppari kiikahtaa, jolloin peräjyrsin nousee ylös lumesta. Jos ajetaan kulkusuuntaan esim. ison pöytähyppyrin päälle, kiikahtaa tamppari pöydän päälle noustuaan siten, että peräjyrsin nousee ylös lumesta jättäen lumikasan hyppyrin ylämäkeen juuri pahimpaan kohtaan. Kun taas ajetaan kulkusuuntaa vastaan, kiikahtamisen jälkeen

jättämä lumikasa jää hyppyrin laelle kohtaan, josta yleensä hypätään yli. Hyppyrin laskeutumisuolen tulee olla niin loiva, ettei tamppari ”kiikahda” siinä.

Tasaisia suoria huollettaessa tampparin puskulevyä kannattaa koko ajan nostaa ja laskea. Tällöin muodostuu pintaan aallokkoa, joka taas estää jäätikkökohtien syntymistä. Aaltomaisenmuodon tekeminen on kerrottu ohjeessa ”SC-radanteko-ohje lumesta”.

Radan pintaa siis EI SAA jättää jyrsimen käytön jälkeen yöksi jäätymään!

Snowcross-radana ei siis tarvitse kilpailupäivän aamuna näyttää sileältä F1-radalta, vaan se voi näyttää vähän ”pottupellolta”, jolloin se alkaa muokkautua huomattavasti nopeammin.

Lähtöalue

Lähtöalue voidaan tasoittaa käyttäen peräjyrsintä ja jättää myös yöksi niin. Jos mahdollista kannattaa lähtösuora, ainakin muutaman ensimmäisen kymmenen metrin matkalta tasoittaa radan kulkusuuntaan nähden poikittain, jolloin jyrsimen jättämät urat ovat kiihdytysuoralla poikittain, mikä taas lisää pitoa kelkkojen lähtökiihdytyksissä.